

den ellers saa aldeles rigtige Bestemmelse, at Huustugten skulde falde bort, dersom vi ikke samtidigt hermed havde fastsat i Lyendes loven, at Commissionen skulde være, som den er. Det er ogsaa et Beviis for, at jo nærmere Forligelsescommissionen er det paagjældende Sted, desto sikkrere kan den virke, hvorimod Forligelsescommissionen, naar den ikke er i Nærheden, er af saagodtsom ingen Virkning i mindre Sager. At der skeer en Forandring heri, sætter jeg saa stor Prits paa, at jeg med Glæde vil stemme for Loven, som den nu er; jeg tager nemlig gjerne det Næstbedste naar jeg ikke kan faae det Bedste. Jeg skal endnu i Anledning af, hvad den ærede første Landssthingsmand for 6te Kreds (Nusgaard) yttrede om, at han ifølge den Myndighed Amtmændene have, havde etableret Forligelsescommissioner rundt om i Odense Amt, tillade mig at bemærke, at i saa Fald er der ganske vist ikke der nogen saadan Trang tilstede. Men vi have ogsaa haft en anden Erfaring. Saaledes blev det i Kjöbenhavns Amt i sin Tid foreslaaet, at, da der var saa langt imellem Forligelsescommissionerne, at det endog gik til 3 Mil og derover, skulde man henvende sig til Amtmanden med Anmodning om at etablere flere saadanne Commissioner; det gjorde man ogsaa, men han ikke alene nægtede det, men var ogsaa det eneste Medlem af Amtsraadet, der modsatte sig, at Sagen om dette Forhold maatte gaae til Stænderne. Der kan være forskjellige Anskuelser herom blandt Amtmændene, saa at vi ikke kunne slutte Noget med Sikkerhed fra de her tilstedeværende hæderlige og frisindede Amtmænds Udtalelser, som man er forvisset om altid ville komme Folkets billige Dnsfer imøde. Derfor mener jeg ogsaa, at vi med Glæde kunne modtage denne Lov, og, da den høitærede Justitsminister har erklæret sig for den, haaber jeg ogsaa, at den vil udkomme.

Justitsministeren: Min Stilling til denne Sag vil være det høitærede Thing bekendt fra, hvad der er påseret i det andet Thing. Jeg erkjender, at den Ordning, der er foreslaaet i nærværende Lovforslag, i flere Hensender har Fortrin for det Bestaaende. Jeg havde dog imidlertid nogen Betænknelighed

ved Loven, idet jeg ikke kunde erkjende, at der var nogen paaatrængende Nødvendighed til en saadan Lov tilstede; men jeg tilføiede i den Anledning, at jeg i saa Henseende vilde underkaste mig, hvad Rigsdagen maatte beslutte, navnlig hvad angaaer Sammensætningen af Forligelsescommissionerne. Med Hensyn til Bestemmelsen i § 8 forbeholdt jeg mig en nærmere Overveielse, idet jeg fandt denne Bestemmelse saa indgribende i hele Forligelsesinstittet, at jeg troede ikke uden nærmere Overveielse at kunne erklære mig om, hvorvidt jeg kunde forelægge Hs. Majestæt den til Sanction. Naar jeg forsaavidt har underkastet mig Rigsdagens Beslutning med Hensyn til denne Lov, da kan jeg paa den ene Side ikke andet end ansee det for viffeligt, at Loven kommer ud, idet den i Folkethinget er vedtagen med stor Majoritet; men paa den anden Side kan jeg ikke tilbageholde, hvad jeg allerede har yttret i det andet Thing, at der i denne Lov savnes flere Bestemmelser, hvortil der ogsaa kunde være Trang; og navnlig maa jeg tiltræde, hvad den ærede 4de Landssthingsmand for 10de Kreds (Rehmann) har yttret om det Usfkelige i, at en Lov om Forligelsesvæsenet i det Hele kunde udkomme, i hvilken Henseende det ogsaa kan bemærkes, at Forligelsesvæsenet i Norge to Gange er omordnet siden dette Instituts Indførelse.

Forsaavidt jeg er bleven opfordret til at erklære, om jeg ved Rigsdagens næste Sammenkomst maatte være findet at fremkomme med et fuldstændigere Lovforslag end det, der her er under Behandling, da maa jeg glæntage, hvad jeg allerede har yttret i det andet Thing, at, hvis jeg efter de Overveielser, jeg har forbeholdt mig, maatte med Hensyn til § 8 komme til den Erkjendelse, at jeg ikke burde forelægge Hs. Majestæt Loven med den i nævnte Paragraph indeholdte Bestemmelse, saa vilde jeg være betænkt paa selv at sætte Sagen om en heel Omordning af Forligelsesvæsenet under Overveielse, og derefter forelægge Rigsdagen et Lovudkast. Hvorvidt dette imidlertid vilde blive muligt i det Tidrum, der forløber fra nu af og til næste ordenlige Rigsdag, er jeg ikke istand til at sige. Skal en fuldstændig Lov herom udkomme, udfordres der betydelige